

స్వర్ణకవచ కథలు

పోర్టికోలో ఐకాన్ కారు..
ఇంట్లో వస్తువులైతే ఓహో..
పింఫెలు, ఇంక్రిమెంట్లు, లైఫ్
లాండ్ జీతం ఒక్కసారిగా పొందినా
తనింత స్వర్గం నిర్మించలేడు. సుఖం
అంటే అన్నయ్యదే. నిజమైన లక్ష్మీదే

రేవంత్కి రాత్రేకాదు పగటి కలలా ఎక్కువే. బెడమీద పడుకున్నంత సేపు ఏదో అసంతృప్తి. ఏదో తక్కువవుతుందన్న ఆందోళన. ఉదయం టిఫిన్కి అలవాటు పడితే ఎక్కువ ఖర్చవుతుందని టీతో సరిపెట్టుకుంటాడు. మెస్ బిల్ పెరుగుతుందని ఒక మీల్స్ పార్కింగ్ తెచ్చి మధ్యాహ్నం

విలువ

సాయంత్రం నెట్టేస్తాడు. బస్ ఛార్జీల పనిలేకుండా పనిచేసే కంపెనీ దగ్గరే రూమ్ తీసుకున్నాడు.

అతను డబ్బు పేషెంట్. స్నేహితులతో వెళ్ళినప్పుడు తక్కువ టైంలో తీయడానికి వీలుంటుందని డబ్బులెప్పుడూ పైజేబులో పెట్టాడు. ఎక్కువ మడతలుండే పర్స్ ఉపయోగిస్తాడు. ఈ కాలంలో సహనం ఎవరికుంటుంది. అతడు మడతలు విప్పేలోపు ఎవరో ఒకరు బిల్లిచ్చేసేవారు. రేవంత్కి ఆశకంటే దురాశే ఎక్కువ. రెండు లక్షలు కట్టం వస్తుందని ఓరోజున ఇంటి దగ్గర్నుంచి ఉత్తరం వచ్చింది. రేవంత్ వెనుకా ముందూ ఆలోచించలేదు.

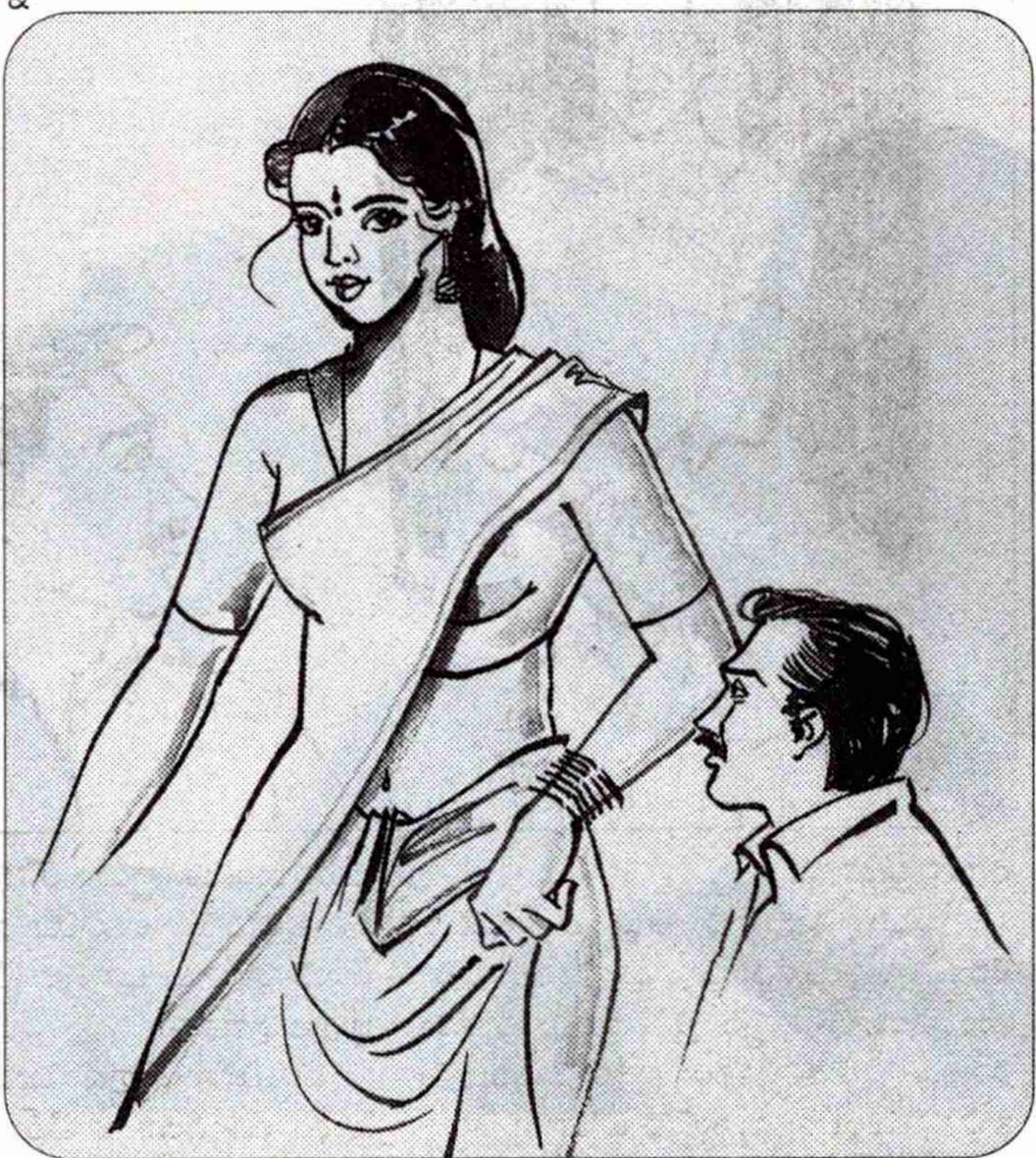
అమ్మాయి ముఖం మీదకంటే కట్టం ప్లేటు మీదనే ఎక్కువ దృష్టిసారించాడు. వంటసామాన్లు, ఇంటిసామాన్లు మామగారి చేత దగ్గరుండి కొనిపించాడు.

సిటీలో ముందుండే రూమ్లోనే కాపురం ఎడ్జెస్ట్ చేశాడు. బ్యాచిలర్గా వున్నంత కాలం అయితే పేపర్ బిల్లు, కీబుల్ బిల్లు, ఇతరత్రా మెయింటెనెన్స్ ఒక నెల ఇచ్చి మరో నెల కనెక్షన్ తీసేసో లేదా ఒకటో తేదీకి ఏ ఫ్రెండ్ రూమ్లోనో ముఖం దాచి కాలం వెళ్ళదీసేవాడు. ఇప్పుడలా కాదు. తంచనుగా ఇంటికి రావాలి. అన్ని బిల్లులూ కట్టాలి. నెలనెలా జీతానికి ఇంటి ఖర్చులతో చిల్లుపడుతుంటే కొత్తగా వచ్చిన రెండు లక్షల వల్ల ఒరిగిందేమిటి? ఆలోచనలు చేసి చూశాడు. వడ్డీలు కట్టి చూశాడు. ఎందుకు సంసారం? అనుకుని రాత్రిళ్ళు లేటుగా రావడం మొదలుపెట్టాడు. పెళ్ళయిన కొత్తల్లో ముద్దు అనిపించిన భార్యే ఇప్పుడు

మొద్దు అవతారం ఎత్తింది. చీటికి మాటికి తిట్టడం మొదలైంది.

ఈమధ్య ఇంకో రకం ఫోబియా అతణ్ణి వేధిస్తోంది. పక్కవాలాలో భార్యభర్తలిద్దరూ ఉద్యోగస్థులే. చెరో నాలుగు వేలు జీతం. అవీ లెక్కలు కట్టి చూశాడు. ఒకేసారి రెండు లక్షలూ డిపాజిట్ కంటే, లాంగ్ పేమెంట్స్లో సుఖం గోచరించింది. తను అలాంటి భార్యను చేసుకున్నట్లయితే ఎంత బావుండేది అనుకున్నాడు.

కనీసం పదో తరగతయినా పూర్తిచెయ్యని భార్యమీద మండిపడ్డాడు. మొద్దు అవతారం కాస్తా బ్రహ్మరాక్షసి అయి కూర్చుంది. ఎప్పుడైనా పుట్టిం

టికెళ్ళిందంటే హాయి. ఏదైనా వస్తువుతోనో, ఖరీదుగానో వచ్చిందంటే మరింత హాయి. ఇలా సాగుతూ సాగుతూ వుండగా ఒకరోజు... వైజాగోల్ వున్న తన కజిన్ శశికాంత్ నుంచి ఒక్కసారి వచ్చెళ్ళమని కబురొచ్చింది.

ఖరీదైన బంగ్లా..
గేటు దగ్గర గూర్కా..
రెండు ఆల్ఫేషన్ కుక్కలు..

వంటే నెలకు ముప్పై వేలకి పైగా సంపాదించే అన్నయ్య భార్యే.

తన భార్య గుర్తొచ్చి ముఖం చిన్నబుచ్చుకున్నాడు. బంగ్లాలోకి అడుగుపెట్టాడు. అంత బంగ్లాలో హాలు మధ్యలో ఖరీదైన ఏ కుషన్ ఛెయిర్లోనో గంభీరంగా కూర్చునుంటాడనుకున్న అన్నయ్య పరిస్థితి అలా లేదు. ఎక్కడో మారుమూల గదిలో జబ్బుతో పడివున్నాడు.

ఇంటినిండా పనిమనుషులు ఇంతమంది వంది మాగధులున్న ఇంట్లో అన్నయ్య ఒక్కడే అలా పడివుండటం రేవంత్కి నచ్చలేదు. అన్నయ్య తన చెయ్యి వదల్లేదు. ఎందుకు వదల్లేదంటే కారణం వుంది.

జబ్బుపడ్డ మనిషికి అయిన వాళ్ళ ఆదరణ ఒక టానిక్ కన్నా బలమైందట. ఈ రెండు మూడు రోజుల్లో తను గ్రహించిందేమిటంటే వదినకెప్పుడూ డబ్బు దాహం. ఇరవై నాలుగంటలూ బిజీ బిజీ. ఒక కప్పు కాఫీ ఇవ్వటం కాదు, కనీసం భర్త ఏ ప్లిస్టిలో వున్నాడన్న ధ్యాస కూడా వుండదు. ఒక్కసారి ఆ గది వైపు కూడా రాదు.

రేవంత్కి ఆ క్షణంలో తన భార్య గుర్తొచ్చింది. అర్ధరాత్రి వచ్చినా నిద్రలేచి కొసరి కొసరి అన్నం వడ్డించే ఇల్లాలు.. క్షణం తలమీద చెయ్యేసుకుంటే ఏ అనారోగ్యమోనని అల్లం టీతో ప్రత్యక్షమయ్యే ఇలవేల్పు..

చేతికి గాయం అయిందంటే ఆమె కన్నీటి వైద్యం ముందు హైడ్రోజన్ పెరాక్సైడు బలాదూరే కదా! తనింత కాలం ఏం పోగొట్టుకున్నాడో తెలిసొచ్చింది. తపన.. ఆరాటం.. ఉరుకులు... పరుగులు వుండాలి కాని అనుక్షణం అవి మానసిక అశాంతిని కలిగించేవి కాకూడదు.

ఈ కాలంలో డబ్బు సంపాదించే వారికంటే మనసున్న ఇల్లాలిని పొందిన వారే అదృష్టవంతులు. వీలైనంత త్వరగా వెళ్ళి భార్యని చూడాలన్నది అతడి ఆరాటం.

-పావులూరి శివాజీ (తుర్లపాడు)